

ר.ל.

החוק להקדמת

הישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ה', י"ט בתמוז תשי"ג - 23.7.53 בשעה 08.45.

השתתפו:

- ט. אונגאר - היו"ר
- ע. טסוף
- ע. איכילוב
- ד. בר-רב-הא"י
- ט. בגין
- י. הררי
- ע. הלל
- ז. ורהפטיג
- ב. חת
- ע. טיסון
- י. קליבנוב
- ח. רובין
- ב. שרון

נעדרו:

- ט. ארם
- ב. אזניה
- ב. אבניאל
- ת. טובי
- י. כסה
- ט. סנה
- ט. קטיט
- י. טפירא
- ר. שרי
- א. תבורי

פוזמנים:

- ט. רוזן - שר המשפטים
- ח. כהן - היועץ המשפטי
- א. ידין - המשנה ליועץ המשפטי
- ה' ויינס - משרד המשפטים
- ה' גוטבלט - משרד החקלאות.

- 1. סדר-היום: חוק הפועלים להתישבות חקלאית.
- 2. חוק השופטים.

היו"ר ט. אונגאר:

אני פותח את הישיבה.

1. חוק הפועלים להתישבות חקלאית.

היו"ר ט. אונגאר:

בשבוע העבר התחלנו בקריאה שנייה של חוק הפועלים להתישבות חקלאית. בינתיים טוענים אנשי משרד המשפטים כי סעיף 14 אינו פנוס בסדר, ועלי להביא את הדברים שנית בפני הוועדה.

ה' ויינס:

בסעיף 14 קיבלה הוועדה את הסתייגותו של חבר הכנסת איכילוב, שלא היתה פנוסחת כראוי מבחינה משפטית. לפי הנוסח שנתקבל בוועדה לא רק שמרזיקים טועד מטסקו, אלא גם טעבירים עליו חובות שהיו רובצים על טסקו שבלקט טטנו. כוונת המציעים היתה רצויה. הכוונה היתה כי במידה שניתנו למועד כזה הלוואות על טסקו הקודם, יינתנו הלוואות כאלה גם על טסקו החדש. לדעתי, אין כל צורך לדבר על סיעבודים. מטפיק היה לאמר כי המועד יהיה זכאי לקבל מהמסד הטייטב לפיתוח טסקו החדש טלוויס כטלוויס טקיבל לפיתוח טסקו הקודם.

ה' ויינס.

ז. הררי: ומה יהיה על חובותיו למסוק הקודם? על כך ניתנת תשובה בסעיף 10. ז. הררי: אין בו תשובה על הסקרה שמסוק של מועמד מוטסבן והמטכנתא אינה על המסוק כי אם על סמו של המועמד.

ע. אסף: בדרך כלל המתייב אינו מקבל כסף; הוא מקבל ציוד וחנות על קבלת כסף למי טווי הצ'וד. יש לקבוע כי ברגע שאדם מרחק ממסוק הוא יקוחר מן החובות הרובצים על מסוק זה, ומסירת מסוק משמט תמורה לחובות הרובצים עליו. כמו-כן יש לקבוע שהוא יקבל מסק חדש באותה התנאים, כלומר, שיינתנו לו סלווים על מסוק החדש בתנאים שקיבל זאת במסוק הראשון.

ז. הררי: יתכן שהמסוק ממוטסבן, אך המועמד השקיע את הכסף שלו בדברים אחרים ולא שילם את המטכנתא. הדבר הזה יכול להיקבע לא כחוק אלא כמטכלה שיתנו למועמד הלואות גם על מסוק החדש.

א. ירון: אני מציע לחוק את אפיסקה (ג) ולכתוב במקום זאת בפ'סקה (א) אחרי המלים "תנאי החזקה" את המלים "ותנאי המיטון". אז יהיה בידי הוועדה להחליט גם על סויון ערכו של המסוק החדש ביחס למסוק הקודם וגם על תנאי החזקה המסוק ומיטונו.

ז. ויינס: אולי יתקבל על דעת הוועדה הנוסח הבא: "מסוק אחר שלדעת הוועדה אינו פחות בערך, בסיכויים למיטון פיתוחו ובתנאי החזקתו".

במקום סעיף-קטן (ג) אפשר לקבל את הסעיף הבא: "היה שיעבוד על מסוק הקודם של המועמד, תחליט הוועדה אם יועבר אותו שיעבוד על מסוק האחר בתנאים ובסייגים שתקבע או בלעדיהם. דין החלטת הוועדה כדין פסק-דין שאין עליו עירעור וסניתן על פי סעיף 3 לפקודת בתי-המשפט וקרקעות. אותה פקודה קובעת כי החלטה כזאת בעניני קרקעות היא הוראה לסנהל רישום הקרקעות לעשות את הרישום.

ע. אסף: אולי ננסה להתעלם מכל בעיית השיעבודים וההלואות ולצאת מהנוחה שהוועדה, כשתחליט על העברת המועמד למסוק למסוק, תקבע את התנאים הקונקרטיים לכל מקרה. אם בחליט כך, נוכל להסתפק בחלק הראשון של הסעיף ולהוסיף את הפ'סקה האחרת כי יש לתת למועמד מסוק אחר אשר לדעת הוועדה אינו פחות בערך, בתנאי החזקתו ובתנאי מיטונו.

ח. כהן: אין להתעלם מכך שיכולים להיות בזקים חמורים לבעלי שיעבודים כתוצאה של העברת כאלה. בעלי-השיעבודים ודאי שאינם משמים בהעברת המתייבב. אף על פי כן דומני כי הצעת חבר הכנסת אסף היא היחידה שאפשר לקבלה באופן מעשי.

היו"ר ס. אונא: אני מציע כי נציגי מסדר הטפטים יביאו לנו הצעת נוסח לסעיף זה ביום ב'.

פ. רוזן: אולי אפשר להביא לכנסת היום את כל סעיפי החוק פרט לסעיף זה.

היו"ר ס. אונא: לדעתי, אין זה נאה להביא לכנסת חוק בצורה כזאת. מברר עם הנשיאות אם הדבר הכרחי, ובאם לפי סדר עבודת הכנסת לא תהיה ברירה, בדון בכל סעיפי החוק פרט לסעיף 14, אותו נביא להצבעה בישיבה אחרת של הכנסת.

2. חוק השופטים.

סעיף 17.

היו"ר ט. אונג: מאחר שחבר הכנסת שפירא איננו עדין, אני מציע להטמיר את הסעיף פתוח עד לשובו.

הוחלט: להטמיר את הסעיף פתוח.

סעיף 18.

ג. בגין: אני מציע להוסיף סעיף לפני הסעיף הזה, בו ייקבע גובה הפנסיה שתטולם לשופטים עם הגיעם לגיל קיצבה. אינני מציע לקבוע את כל הפרטים, אבל צריך לבסח סעיף כולל האומר כי ועדת הכספים תקבע את פרטי הפנסיה, גובהה ותנאי תשלומה.

בסעיף 18 יש להכניס תיקון סגנוני. כתוב "לרבות התשלומים שיטולמו להם לאחר מותם". אין ברור לאחר מותם של מי.

י. הררי: בעיית פטכורות השופטים נדונה עד עתה בחוק מיוחד בדבר הפטכורות, וזה רוצים לדון בה בחוק זה - ולדעתי, יש לדון בה בחוק זה - הדבר צריך להיטחק סך החוק הזה. בשעת הדיון באותו חוק היה זיכוח קשה עם הכנסת וזו הוועדה תקבע את הדברים, והוכרע כי הדברים ייקבעו על-ידי הוועדה. אינני רואה כל סיבה מדוע לכתוב כגון כי הכנסת תקבע זאת.

אף אני חושב שיש להכניס את התוספות שהציע חבר הכנסת בגין בענין הגיטלאות וכד'.

י. קליבנוב: כתוב כגון "ייקבעו על-ידי הכנסת על-פי החלטת ועדת הכספים של הכנסת". אינני יודע איזו פרוצדורה זו. אינני יודע אם יש לנו תקדים כזה בחוקים אחרים. הדבר צריך להיקבע על-ידי ועדת הכספים, אבל לא הייתי מטמיר את הכל בידי הוועדה. רצוי לקבוע את הגבולות הכלליים בחוק. על סך החוק תוכל ועדת הכספים לקבוע את הפרטים.

ח. כהן: בהצעה הפקודית של המשלה לא היה סעיף כזה. חשבנו להסתפק בחוק הקיים שהוזכר על-ידי חבר הכנסת הררי, הקובע את סכר השופטים כמו את סכר חברי המשלה. ועדת הפסנה בצדק גפור ובטעם רב החליטה להכניס לחוק זה סעיף הקובע מה יהיה גורל סכרם של השופטים, מי יקבע את גובה פטכורתם ואת יתר הקיצבות והתשלומים המסתלמים להם ולתלויים בהם אחרי מותם. זה התקבל כגון הצעת ועדת הפסנה, בוטל, כמובן, אותו חלק בחוק הפטכורות הנוגע לפטכורות השופטים. אני יכול להבטיחכם כי כאשר נבוא לחוק חוקי יסוד הדנים במשלה, בנסיג וביתר הנושאים שחוק הסכר דן בהם, כי אז נעשה אותו דבר באותם החוקים, עד שחוק הסכר ייטחק לגמרי.

אשר למשלה הקונסטיוציונית, אני מרטה לעצמי לחלוק על דעתו של חבר הכנסת קליבנוב. בהפוך הוא. כל הפטכורות שניתנו על-ידי הכנסת לוועדת הכספים הן מבחינה קונסטיוציונית מעין שעטנו, דבר לא שהור וגם לא טוב. לדעתי, כל ועדות הכנסת צריכות להיות בעלות פטכורות סכינות כלבד. אבל אפילו אם החלטת הכנסת היא פורמלית, ההחלטה צריכה להיות של הכנסת, והוועדה צריכה להכין את ההחלטה. מבחינה עניינית אינני רואה כל הבדל בין ועדת הכספים ובין כל וועדה אחרת של הכנסת. ברצוני להזכיר לוועדה את הדיונים שהתנהלו בשעת הטיפול בחוק כהונת הנשיא, שם ניתנה לוועדת הכנסת סמכות לשנות ולהצריך את תקופת כהונתו של מלא-מקום הנשיא. גם באותו חוק היו חילוקי דעות די נוקבים במשלה אם ועדה של הכנסת או רק הכנסת רשאית לקבל החלטות כאלה. באותו חוק נתקבלה ההחלטה בענין זה, דווקא, ללא הסתייגות. אותם הדברים אנחנו מציעים בחוק זה ונציע בכל חוק שיובא

ח. כהן:

בעתיד, על מנת שלא תהיה לוועדה של הכנסת סמכות של הכרעה סופית. ישנו יוצא מן הכלל אחד, שהוא, בעצם, איננו יוצא מן הכלל. ישנו כמה חוקים פיקטוריאליים שבהם ניתנת סמכות ביצוע לשר פטרייט, אולם בקבע כטייג לסמכותו הפינהלית של השר שהוא צריך לקבל אישור מוקדם מנת ועדה זו או מחרת של הכנסת. טייג כזה ישנו בחוק הגנת הדייר. בהוראה מעין זו, לדעתי, אין טעם סטיה מהכלל שהצבעתי עליו, מפני שמדובר כאן בפעולה של השר ולא של הכנסת, ומדובר בפעולה פינהלית גרידא. הכנסת שומרת לעצמה במקרים אלה את הזכות שוועדה שלה תדע מראש או לאחר פעשה מה עשה השר. במקרה זה לא ועדה של הכנסת אלה השר הוא העושה פעולה שיט בה טפט.

על כן אני מציע לקבל את הסעיף כפי שהציעה אותו ועדת

המטבה.

איינני מסכים עם חבר הכנסת בגין צדריך לצות את מקומו של הסעיף. הסעיף נמצא במקומו הנכון, אינני שחיא דן גם בסכר וגם בקיצבה. קודם צריך לקבוע מה הם תנאי הסכר, ולאחר זאת - מה הם תנאי הקיצבה.

אני מסכים שאפשר לתקן את הנוסח.

י. הררי: סר קיטרון העיר את תשונות-לבי כי בחוק סכר חברי המטסלה כתוב כי הסכר ייקבע על-ידי הכנסת, שהיא רשאית להעביר את סמכותה זאת לוועדת הבטפיים. בדרך כלל טובב מדברים כאלה לא-ייקבעו בבירור פוטבי. אני מציע להסתמס באותו נוטח גם כאן.

ח. כהן: אני מתנגד להצעתו של חבר הכנסת הררי שהסיובות שהזכרתי. אני גם חולק על הצורך או התועלת שעל מסכורות הסופטים או חברי המטסלה לא יהיה ויכוח בכנסת. כל ויכוח כזה הוא בריא. אבל יכולים להיות חילוקי דעות גם על כך. אם הכנסת או ועדת הכנסת חושבת אחרת, היא תוכל לקבוע כי החלטה כזאת תתקבל בכנסת בלי ויכוח או שהויכוח יתנהל בדלתיים סבורות. לסם כך אין צריך לסטות מהעיקרון האומר כי החלטות מעין אלה מתקבלות על-ידי הכנסת ולא על-ידי כל גוף אחר.

ב. חת: אינני יודע מדוע צריך לקטור את האפטרות להעביר מסמכות הכנסת דוקא לוועדת הכטפיים. הכנסת רשאית להעביר מסמכותה זו לכל וועדה. אני גם אינני אומר שהכרחי לכתוב זאת. הכנסת טפילא יכולה לעשות זאת. נשאלת השאלה אם הכנסת צריכה לעשות את העברת המסכות הזאת על-ידי חוק או על-ידי החלטה.

א. ידין: חוק יכולה הכנסת תמיד לחוקק. ברור שהכוונה להחלטה.

ד. בר-רב-האי: אני מתחיל להשתחרר מכבלי הצניעות הבאים למנוע מהכנסת לרון בדברים דליקטיים. פניעת דיון כזה גם אינה עוזרת. מסכורות הסופטים סופיעות בתקציב המוגש לכנסת, ואין שום סניעה לרון על כך בטעת הדיון על התקציב. דוטני כי הצניעות שליוותה את סבות הילדות של הכנסת, אין לה מקום עתה. זוהי שאלה של טקט של הטסתפיים בוויכוח, אבל אין למנוע הבטת השאלה לפליאת הכנסת.

ועדת הכנסת צריכות לעשות רק מה שמליאת הכנסת טפילה עליהן לעשות. לדעתי, קביעת מסכורות וכל תסלופיה אחרים היא ענין של הכנסת, אם זה נעשה בצורת חוק ואם זה נעשה בצורת החלטה. אין זה מנוע מן הכנסת לאחר בירור או בלי בירור לעשות דליגציה של מסכורות לאחת סועדותיה. אינני רואה צורך לכתוב כי הכנסת רשאית להעביר את מסכותה זאת. היא תמיד רשאית לעשות זאת. מה צריך לכתוב הוא רק שהכנסת קובעת זאת. אני מציע לחוק גם את המלים "על פי המלצת ועדת הכטפיים".

ד.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
23.7.53
חוק מסופטים.

ח. רובין: אני מציע לקבל את הנוסח המקורי בסני תיקונים:
שהדבר ייקבע על-ידי הכנסת בהחלטה, ולא על-ידי חוק;
ושבמקום המלה "המלצה" תבוא המלה "הצעה".

כמו-כן אני מציע כי הצעה זו תבוא על-ידי ועדת
הכספים וועדת החוקה, חוק ומשפט.

י. הררי: אני תומך בדברי היועץ המשפטי האומדן כי טוב
שהכנסת תדון במסכורות מסופטיות. אבל ספעת לפעם
צריך לדון בהעלאת הקסורות ביוקר וכו', וכדי לטבוע דיון על כל
העלאת או שינוי המסכורות, טוב לאפשר לכנסת להעביר מסכורות לוועדת
הכספים. אני מציע שבפיסקה הרטובה ייגמר כי הכנסת רשאית להחליט,
ובפיסקה השניה - שהיא רשאית להעביר מסכורות לוועדת הכספים, על שנת
סועדת הכספים תחליט באופן סופי.

ס. בגין: לכאורה הסעיף הזה כיוונו, מפני שכל מה שכלול בו
מוכרח להופיע בתקציב השנתי, והתקציב השנתי הוא חוק.
כוונת המציעים היא שבענין זה תהיה דרושה החלטה סיוחדת של הכנסת, חוק
שהחלטה על כך במסגרת התקציב השנתי.

אני מציע לקצר את הסעיף ולסיימו בפיסקה הבגרת
בטלים "ייקבע בחוק". על-ידי כך ברור שהדברים צריכים להיקבע בחוק.

היו"ר ס. אונג: נראה לי שאין בזה טעם, כי אז אין טעם להשאיר את
הסעיף בכל צורה שהיא.

הוחלט: לקבל את הצעת י. הררי האומרת כי הכנסת רשאית
להעביר את מסכורות להחלטה סופית לאחת מועדותיה.

הסתייגות לסג המספטים: בגד החלטה סופית לוועדה.
הסתייגות לד. בר-רב-האי: אחרי הטלים "ייקבע על-ידי
הכנסת" להציב נקודה ולסחוק
את היתר.

הסתייגות לח. רובין: לנוסח המקורי של ועדת המסנה
בהחלפת המלה "המלצה" במלה
"הצעה" ובשינוי שהחלטה
תיסטר לוועדת הכספים וועדת
החוקה, חוק ומשפט.

סעיף 19.

ח. כהן: ההצעה המקורית של הממשלה הכילה רק מה שנמצא עכשיו
בסעיף 19(ב), וגם בו הכניסה וועדת המסנה שינוי,
הוסיפה את בטיא בית המספט העליון ואת הטלים "תפקיד ציבורי
אחר".

ועדת המסנה הכניסה את כל סעיף-קטן (א). היא היתה
נדעה שחוק זה הוא המקום המתאים בו צריכות להופיע ההגבלות על התעסקותו
של סופט בדברי אחרים. בחוק הבחירות לכנסת נמצא סעיף האומר כי סופט
אינו יכול להיות חבר הכנסת. גם בחוק העיריות ישנו סעיף האומר כי
סופט אינו יכול להיות חבר עיריה. בחוק עורכי-הדין כתוב כי אסור
לעורך-דין לעסוק במיטריין או בעקיפין במסחר, ואם דבר זה חל על
אורכי-דין, על סופטים לא כל שכן. אינני יודע אם "מסחר" זוהי המלה
המקיפה ביותר, אבל הכוונה היתה המקיפה ביותר. לטענה, אינני חושב
שיתעוררו ספיקות בנוגע לפירוט הנכון של האיסור הזה.

ר.ל.

ח. רובין:

אני מסכים לתכנון של סעיף 19(א), אבל יש לי ספיקות במסך לנוסח שלו. לדעתי מותר לשופט לשכור את פרי פרדסו אם יש לו פרדס, אבל הוא אינו יכול להיות שותף בעסק כל שהוא. הנוסח "אינו יכול לעסוק במסחר" אינו בסדר, מפני שהוא מאפשר לשופט להיות רופא ולפתוח קליניקה, בעת שהכוונה היתה ששופט לא יוכל לעסוק במקצוע אחר. הביטוי "מסחר" הוא מצד אחד רחב מדי ומצד שני צר מדי.

ט. בגין:

אינני אושב שהנוסח האומר "שופט לא יהיה פעיל בחיים הפוליטיים" הוא מדויק די הצורך. מה פירוט "חיים פוליטיים"? האבעה בבחירות לכנסת היא ודאי ביטוי לחיים פוליטיים, ואינני אושב שמתכוונים לטלול זאת ממנו. דו"טני מסומב לכתוב "שופט לא יעסוק בפעילות פוליטית" מפלגתית". נוסח זה אינו מונע ששופט להיות פעיל במפלגה מבלי לעסוק בפעילות פוליטית.

ע. טיימן:

אינני מקבלת את דעתו של חבר הכנסת רובין. אסור שיהיה לשופט פרדס, ואם יש לו פרדס - עליו לשכור. אם יש לשופט פרדס הוא צריך להעסיק פועלים ולנצלם, ועלולים להיות טיכסוכים בינו לבינם. אם אפשר להגביל את השופט בפעילות בחיים פוליטיים וציבוריים, אפשר להגבילו גם ברכוש, כי ההגבלה הרחטונה יותר קשה.

י. הררי:

אני מסכים לסעיף ולכוונתו, אבל אין זה בטח להכניס לחוק את המלה "פוליטיים", כי אין זו מלה עברית.

ההוראה הכלולה בסעיף-קטן (ב) צריכה לחול גם על סעיף-קטן (א), אשר לפעילותו של שופט בחיים ציבוריים. צריך לכתוב כי שופט לא יוכל לעסוק בחיים ציבוריים בלי רשות לכך-מסר הטספטים וטנטיא בית-המספט העליון. ישנם דברים עדינים הנמצאים על הגבול, ואין לאפשר לשופט לעסוק בעבודה ציבורית בלי הסכמת טר הטספטים ובטיא בית-המספט העליון.

אשר למספט האומר על שופט לעסוק במיטרי או בעקיפין במסחר, לא נוכל להגדיר את הדבר באופן שיקלע בדיוק לכוונתנו. היה רצוי לקבוע כי לא יהיה לשופט עסק קיים. הוא יכול להיות בעל מניות, אבל אינו יכול להיות פעיל בחברה. צריך להבהיר באיזו מידה מותר לשופט לעסוק בדברים אחרים, כמו פירסום מאמרים, הרצאות באוניברסיטה. לגבי עובדי המדינה נאמר בהצעת החוק שעליהם לגלות את רכושם עם היכנסם לתפקידם. גם שופט יכול להתחיל בתפקידו עם רכוש, ואין עליו חובה לשכור (אינני מקבל את דעתה של חברת הכנסת טיימן בענין זה). טובתו של השופט דורשת שאם ישטור פרטים על רכוסו עם היכנסו לתפקידו, כדי לטבוע ביקורת וריבונים בטח זה.

אני תוסך בסעיף 19(ב) כפי שהוצע על-ידי ועדת הטסנה.

ד. בר-רב-האי:

סעיף-קטן 19(א) מנסה לרכז שלושה דברים בפרדים. ביחס לאחד ישנו סיטן אובייקטיבי: חברות בטועצה מקומית. ביחס ליתר שני הטייגים ישנה אי בהירות רבה. גם המלה "בעקיפין" טטעה.

אני מקבל את הצעת חבר הכנסת הררי ביחס לגילוי רכוש, דבר הנדרש טעובד מדינה. אינני גורס שאסור לשופט שיהיה בעל רכוש, אבל צריך שתהיה תמונה ברורה של רכוסו. גם המלה "מסחר" אינה ברורה. החזקת מניות של טפעל עושה את השופט למעוניין בהצלחת הטפעל. אם אין מנחנו רוצים ששופט יצטרך להטטלק מטביותיו, עלינו לסחוק את המלה "בעקיפין". (ט. בגין): פירוטו שהדבר אסור באופן יטר, אבל מותר בעקיפין). אין ברירה, אלא אם כן נהיה צקביים ובקבע כי אסור שיהיה לשופט רכוש.

ועדת החוקה, חוק וסמלים
23.7.53
חוק הסופטים.

ר.ל.

ד. בר-רב-האי: המלבטנו בוועדת המטרה בנוגע למספט האומר "סופט לא יעסוק בחיים פוליטיים". הסופטים שלנו סובלים מחוסר אפטרות של פעילות ציבורית. אלה אנשים הרוצים לעשות משהו בחיים הציבוריים. לכן בחרנו בנוסח הזה. מי שמכיר, למשל, מפלגה גדולה, יודע שאפשר להיות חבר בה מבלי להיות פעיל. אבן-הבוחר איננה ההשתייכות למפלגה אלא "מי שידת הפעילות. רצינו למנוע פעילות פוליטית.

ע. הלל: חברת הכנסת מירון הגיעה לקיצוביות באיסור ההתעסקות במסחר. אני מציע כי סופט עם היכנסו לתפקידו יצטרך לסגור הצהרה על מצב רכושו. אסור לדברים הסופטים בטקס, יוחלט באיזו מידה עליו לסגור אותם למיזופה-כוח או למכרם. איננו יכולים להיות מחמירים מאוד בעניין זה, כי קשה להניח שנחפס את הסופטים שלנו רק בין האנשים שאין להם רכוש וטנאצאים מחוץ לחיים הציבוריים. הייתי מציע כי אותו הגוף המטרה את הסופטים יהיה גם הקובע בעניין הרכוש.

א. ירון: התשובה להצעות השונות שנשמעו כאן בעניין הרכוש של סופטים היא שח"ק זה אינו נותן קודקס של אתיקה של סופטים. הסעיף הזה נוגע בנקודות בודדות בלבד. הסעיף הכללי הוא הסעיף הסטטעי, ובית-הדין הסטטעי ידון בכל מקרה שיהיו תלונות. סעיף זה דן בנקודות בודדות ופחלק אותן לסני סוגים: סוג אחד שלפי החוק אינו יכול להיות היתר ושלגביו קובע החוק איסור מוחלט, וסוג שני שבו האיסור אינו מוחלט ואפשר לקבל היתר.

המלים "פעיל בחיים הפוליטיים" לקוחות מחוק ספקרי הסדינה. אותן הספיקות של חבר הכנסת בגין ביחס לניסוח הזה יתעוררו לגבי כל ניסוח אחר. הגיבוש של הסוכה הזה יוצר בטחון הזמן על-ידי החלטות הוועדה בעניין זה. הוא הדין באשר להתעסקות במסחר. אינני רואה כל מטענות בטלים "בטיסרין או בעקיפין". אפשר לטחון.

ח. כהן: כפי שאמרתי סעיף 19(א) הוא תוספת של ועדת המטרה. אני מציע לוועדה לחוק אותה ולהתפק בסעיף 19(ב), ולחזור להצעת הממשלה בנוסח המקורי. בין כך ובין כך הדברים הטובאים בסעיף זה אין בהם קודקס שלם ואפילו לא קודקס בלתי שלם, אלא הם חלק זעיר מן ההרררות המהרות את האתיקה המקצועית של סופט. חבר הכנסת הררי העיר את תשומת לבי שלפי סעיף 19(א) יכול סופט להט יך לעסוק במקצוע עריכת דין או להיות שותף בפירמה של עורכי-דין. בסעיף 22 של החוק ישנה הנראה האומרת כי על יסוד אחת הטענות האלה יכול בית-דין סטטעי לדון על התנהגותו של סופט: שנהג שלא כהלכה במילוי תפקידו; שהתנהג באופן שאינו הולם את מעמדו של סופט בישראל. מה פירוש ההנראה הזאת - זאת יודע כל סופט, וגם הסופטים מהם מורכב בית-הדין הסטטעי. אין שום צורך בהנראה בחוק הקובעת איסור הפעילות הפוליטית וכדומה. כל מה שאתם מוסיפים - אתם גורעים, כי מכלל "הן" סופטים את ה"לאו".

אני מניח כי אשר לחברות בכנסת ובטוענה מקומית, מוטב שהדברים ייזכרו כאן מאשר בחוקים אחרים. לכן אני מציע את הנוסח הבא: "סופט לא יהיה חבר הכנסת ולא יהיה חבר מועצה של רשות מקומית, אך יכול סופט בהסכמתו ובהסכמת סר המספטים למלא תפקיד זמני אחר מטעם המדינה או תפקיד ציבורי אחר, אם לדעת סר המספטים ולדעת נטיה בית-המספט העליון אין הדבר פוגע בטעמדו כסופט". אם יתקבל הנוסח הזה, יכול לבכם להיות סמוך ובטוח שסופט לא יוכל לעשות דבר הפוגע בטעמדו כסופט.

ע. איכילוב: הצעתו של היועץ המספטי נראית לי, אך עלי מכבידה שא לא אחת, ואני שואל אותה מבחינה עניינית ולא פולטוסית. ישנם ליד הטולחן הזה חברים הסוקרים לתת לדין אותן החכריות הניתנות לסופטים. אם אני יכול להסכים להצעת היועץ המספטי, הרי זה נובע קודם כל מהרוסם הטוב שיש בארץ על עבודתם של הסופטים והתנהגותם.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק המסמט
23.7.53
חוק הסופטים.

ע. מיכילוב:

יתכן שכאשר נבוא לדרון בענין הדיינים, נגיד כי נסיבות עבודתם של הדיינים
סחייבות טעמים ברורים. השאלה היא אם מה שאנחנו קובעים כאן לא יכביד
עלינו, כי יטענו שאנחנו מחסירים לגבי הדיינים. אולי טוב להחמיר גם פה.

- הוחלט:
1. לדחות את הצעת י. קליבנוב האוטררת לטחוק את הטלים "מסיטריין או בעקיפין במסחר".
 2. לדחות את הצעת ט. בבין האוטררת לסנות את נוסח איסור ההסתמפות בחיים הפוליטיים. הסתייגות לט. בבין.
 3. לקבל את הצעת ח. כהן האוטררת לטחוק את סעיף 19(א) ולהטאיר את סעיף-קטן (ב) לפי הנוסח המקורי של המססלה.

היטיבה נועלה בטעה 10.25.